

Дослідження проблем розповсюдження алергічного риніту в Україні
*Лебедін А. М., к.ф.н., асистент кафедри організації та економіки фармації,
Національного фармацевтичного університету,
Alla_leb7@ukr.net*

*Савчук В. В., здобувач вищої освіти 5 курсу спеціальності «Фармація»,
Національного фармацевтичного університету*

Проблема алергічних захворювань (АЗ) є досить актуальною для всіх країн, з огляду на значне поширення цих захворювань, чимале соціальне та економічне навантаження, що вони створюють для окремих осіб і суспільності в цілому. Рівень і невідоме зростання АЗ обумовлюють розцінювати ситуацію як епідемічну. Фахівці медичної сфери сходяться на думці, що найбільш поширеною формою алергічних захворювань є алергічний риніт (АР). Алергічні реакції реєструються у понад 50 % населення Європи, з них понад 30 % становлять діти. За останні десятиріччя частота АР (сезонного і цілорічного) у європейських країнах підвищилась і за даними останніх років подекуди досягає 20 % від загальної кількості АЗ. За статистикою кількість хворих на АР в Європі добігає до 50 мільйонів чоловік [1].

Світове розповсюдження алергічного риніту шириться від 15 до 40 % осіб у всіх вікових категоріях; у країнах Європи на АР страждають 23-30 % від усієї кількості населення; у країнах Азії – 10–30 %. Розповсюдженість АР серед дорослих оцінюється у 10–30 %, а серед дітей – приблизно у 40 %. У 80 % людей, хворих на АР симптоми розвиваються до 20 років, у 40 % – вони наявні вже з 6 років. Офіційні статистичні дані в Україні щодо показників як поширеності, так і захворюваності на АР залишаються заниженими, що свідчить про гіподіагностику даної патології. В період з 2010 по 2018 роки на АР страждало 10,52 на 100 тис. населення. За даними епідеміологічних досліджень, 15–40 % пацієнтів з АР страждають на бронхіальну астму (БА), в свою чергу, 76–80 % хворих з БА мають АР. Взаємозв'язок цих двох нозологій пояснюється єдиним морфологічним субстратом (верхні і нижні дихальні шляхи), загальними тригерами і патогенетичними механізмами. АР вважається важливим фактором ризику формування БА. За даними офіційної статистики МОЗ України за 2015 рік, поширеність БА у дітей становила 0,49 %, АР – 0,50 %, АД – 0,83 % [2].

АР має важливе соціальне значення серед населення будь-якої країни, оскільки його значне та доволі стрімке розповсюдження, незадовільність сучасних методик лікування негативно впливають на якість життя хворих на АР.

Використана література:

1. Алергічний риніт і його вплив на астму (ARIA). Рекомендації – редакція 2016 року. Клінічна настанова рекомендована для впровадження в Україні розширеною нарадою державних експертів від 30 листопада 2017р. затверджена на розширеній нараді державних експертів у відповідності до Наказу МОЗ України №1422 від 29.12.2016 р. та Наказу МОЗ України №302 від 21.03.2017.
URL: <https://shdm.school/protocols/allergic-rhinitis>.

2. Алергічний риніт у дітей : монографія / Д. І. Заболотний, А. А. Лайко, О. М. Охотнікова, та ін. Київ : Логос, 2016. 216 с

Аналіз напрямків підвищення ефективності праці в аптечних закладах

Малий В. В., д. фарм. н., професор кафедри фармацевтичного менеджменту та маркетингу Національного фармацевтичного університету,
ftm@niph.edu.ua

Бондарєва І. В., к. фарм. н., доцент кафедри фармацевтичного менеджменту та маркетингу Національного фармацевтичного університету,
ftm@niph.edu.ua

Зайченко Н. І., здобувач вищої освіти 5 курсу спеціальності «Фармація»
Національного фармацевтичного університету

Тенденції змін, що відбуваються в сучасному цивілізованому світі, пов'язані з прискореним розвитком технологій передачі та обробки інформації, що потребує від сучасного управлінця таких знань, умінь і навиків, які б давали можливість йому миттєво реагувати на зміни середовища, з одного боку, а з іншого – змогу витримувати морально-психологічний та соціально-культурний натиск соціуму. Управлінський персонал повинен бути озброєним новітніми методиками та технологіями своєчасного прогнозування напрямків розвитку соціально-економічних процесів, уміти визначати стратегічні цілі, приймати оптимальні рішення, постійно розвивати власний інтелектуальний і творчий потенціал для підвищення конкурентоспроможності за рахунок генерування нових ідей та швидкого їх впровадження в практичну діяльність як реакцію на суспільні виклики. Саме для цього покликаний самоменеджмент як цілеспрямоване й послідовне застосування наукових методів і практичних прийомів менеджменту для свідомого управління власною кар'єрою та особистим життям.

Метою даної роботи є аналіз напрямків підвищення ефективності праці в аптечних закладах.

Самоменеджмент являє собою послідовне й цілеспрямоване використання методів роботи в повсякденній практиці, для того щоб оптимально й зі змістом використовувати свій час. Основна мета самоменеджменту полягає в тому, щоб максимально використовувати власні можливості. Самоменеджмент допомагає виконувати роботи з меншими витратами, дозволяє краще організувати працю. Основними напрямками підвищення ефективності праці в аптечних закладах є: поліпшення організації і обслуговування робочих місць; раціоналізація засобів і методів праці, що прискорюють і полегшують процес виготовлення і відпуску ліків; поліпшення умов праці, розробка оптимальних режимів праці та відпочинку; нормування витрат праці при виконанні окремих виробничих операцій; підвищення культурно-технічного рівня працівників аптек і підготовка кваліфікованих кадрів; удосконалення форм розподілу і кооперації праці, суміщення професій, спеціальностей і функцій у масштабах відділів аптеки;